



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ivs Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

IX. De Jubilæo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62649)

Festivitate, Qua in re licet DD. satis frequenti calculo receptum sit, eas à primis Vesperis ad secundas inclusivè durare, & cum his cessare: modernò tamen curiæ Apostolicæ stylò & Bullis spectatis, cit. Gobat n. 655. eas quidem cum primis vespers incipere, ait: at non finiiri cum secundis: sed durare usque ad occasum solis, sive, donec iste sub horizonte abditus planè occubuerit. Pro die non festo seu feria aliqua datas ab intempesta & media nocte usque ad hujusmodi noctem alteram durare existimat idem Gobat n. 658. hac in re secutus uñm populi, & leges etiam Romanas, diem sic accipientes, l. More 8. ff. de Feriis & c. Consuluit 24. de Offic. Deleg. Demum ad certos annos vg. ad septennium, vicennium concessas idem n. 662. inchoari, ait à die publicationis in loco factæ: quantumvis publicatio ex justa causa ad unum alterumve annum post Apostolicum Breve exhibitum differatur: nisi tamen istò, indulgentias ad septennium vg. proximum valituras, exprimatur; tales enim ipsò, quò Breve exhibitum est, annò inchoari: atque etiam, ne unus alterve annus intereat, publicandas, monuit n. 661.

173. Secundò concessæ Ad beneplacitum finiuntur morte concedentis; cum enim istius beneplacitum cum vita expiret, c. Si gratiosè 5. de Rescript. in 6. concedentis morte perinde, ut ad ejus vitam concessas, indulgentias interire, est necesse, cit. Gobat n. 643.

174. Tertio simpliciter & absolute sine certi temporis & conditionis appositione datæ per se perpetuò, etiam causâ, ob quam datæ sunt, cessante, & concedente mortuò, durant, c. Si super gratia 9. de Offic. deleg. in 6. cum sint gratia & beneficium principis, quod decet esse manfurum, Reg. 16. in 6. cit. Sylvester n. 16. Navarrus Notab. 31. n. 25. & Suarez

Disp. 57. s. 2. n. 6.

Per se, inquam; quia per accidens cessant, si intereat res, cui annexæ: vel locus, cui concessæ sunt, absque reedificationis spe destruat: uti &, si indulgentiæ, ita concessæ, à concedente, istius successore, vel superiore revocentur, ut desumitur ex Extravag. Quemadmodum 4. Extravag. Etsi Dominici 5. inter com. & summorum Pontificum, multas revocantium, praxis docet; cum enim legis instar ab istorum pendeant voluntate, ab eorum aliquo revocatæ non perdurabunt, cit. Sylvester n. 17. Navarrus n. 28. Suarez à n. 8. & alii, quibuscum laudatus Gobat rectè advertit, ex voluntate Papæ rationabiliter præsumpta Bullas Indulgentiarum revocatorias, publicatas Romæ, effectum in provinciis non statim sortiri, neque indulgentias cessare, antequam factæ revocationis notitia ad has moraliter potuerit pervenire; quòd, si ante hujusmodi notitiam cessarent, inde orirentur gravia incommoda & fidelium deceptiones.

ARTICULUS IX.

De Jubilæo,

SUMMARIUM.

177. Jubilæi ortus & propagatio.
 178. Natura & differentia ab Indulgentia plenaria.
 179. Ejus occasione facultates variæ concedantur.
 180. Jubilæum solus Papa & variè concedit.
 181. Annò sanctò durat à Vigilia ad Vigiliam Natalis Domini.
 182. Ejus indulgentias lucrantur à Romano itinere impediti.

M m m a

183. Em.

183. *Extra Romam breviori tempore constringitur.*
 184. *Opera inungi solita sunt visitatio Ecclesiarum,*
 185. *Oratio in his persolvenda.*
 186. *Confessio, qua tamen & perfecta contritio non semper requiritur,*
 187. *Sacra communio,*
 188. *Jejunium triduanum,*
 189. *Et elemosyna largitio.*
 190. *Indulgentia Jubilæi semel tantum obtinentur.*
 191. *Opera omnia peragenda sunt unâ hebdomadâ.*
 192. *Verisimiliter tamen peragi duabus,*
 193. *Et absolutio à reservatis iterata,*
 194. *Aliquando etiam, finitò Jubilæo, peti potest.*
 195. *Durante Jubilæo, alia indulgentia plenaria:*
 196. *Non tamen indiscriminim omnes,*
 197. *Uti & cætera gratia suspenduntur.*
 198. *Et finitò Jubilæo reviviscunt.*

177. **J**ubilæi sive Jobolæi nomine Hebræi denotabant annum quinquagesimum Remissionis, quo in veteri lege populus vacabat ab agricultura: possessiones sive prædia, agri, vineæ, venditæ, subjectæ hypothecæ &c. ad pristinos dominos sine pretio revertebantur: remittebantur debita & delicta, exules in patriam, servi in pristinam libertatem sine pretio redibant, Levitici cap. 15. & v. 10. & Numer. cap. 36. v. 4. In nova Lege ad veteris imitationem eò significatur annus Gratiæ, qui centesimò primum, *Extravag. Antiquorum* 1. dein quinquagesimò, *Extravag. Unigenitus* 2. demum & hodie vigesimò quintò, *Extravag. Quemadmodum* 4. inter commum plenissima peccatorum hisque promerita poenæ remissionis & favoribus a-

lius, BB. Apostolorum limina visitantibus concessis, maximâ rituum solemnitate celebrari: utque celebritas & fidelium ad eam affluxus major in Urbe sit, aliæ Indulgentiæ plenariæ per totum Orbem suspendi solent, ut constat ex *Extravag. Quemadmodum cit.* ex *Constitut.* Gregorii XIII. quæ incipit *Quoniam sancti*, à Navarro de *Indulg. notab.* 33. & *Constitut.* Innocentii X. quæ incipit *Cum nos nuper*, pridie Non. Maij 1649. à Gobat de *Jubilæo, in præfat. relatis.* Quare

Jubilæum definitas Lezana in *Summa Q. Regul. Tom. 1. V. Jubilæum, n. 1.* rectè id esse ait, Indulgentiam plenariam, à summo Pontifice concessam fidelibus visitantibus certas Ecclesias & certa pia opera peragentibus cum facultate absolvendi à casibus reservatis & à censuris, vota commutandi &c. Jubilæum enim ab alia indulgentia plenaria eò differt, quòd ultra hujusmodi indulgentiam sive poenæ pro peccatis remissionem plenissimam contineat alias gratias, scilicet facultatem eligendi confessarium ex approbato ab ordinario sive Episcopo, vel ipsius poenitentis: vel loci, in quo excipiendæ sunt confessiones: vel ipsius confessarii: vel etiam secundum probabilem doctrinam ab Episcopo quocunque. A cujusmodi approbato confessario is, qui eum elegit, virtute Jubilæi valet

Imprimis absolvi ab omnibus casibus seu peccatis & Censuris, etiam Ordinario & ipsi Papæ reservatis: dummodo, qui absolvendus est, excommunicatus non sit à iudice: vel non excommunicatus, suspensus, aut interdictus, publicè & nominatim denunciatus: vel demum casus reservatus non sit in Bulla Cœnæ; ab his enim, si ipsa Jubilæi Bulla non exprimitur, absolvendi potestatem electo confessario competere, cum pluribus negat *cit.* Gobat n. 247. verisimiliter ta-

ter tamen cum aliis affirmat Palao *Tract.*
24. *disp. Univ. p. 12. §. 2. n. 9.*

Deinde vota quæcunque, etiam jura-
mentò roborata, in alia etiam valoris
aliquanto minoris, quàm actio votò pro-
missa est, opera commutare: exceptis ta-
men votis Castitatis perfectæ & Religio-
nis: uti & iis, quorum commutatio ce-
dit in præjudicium tertii, à quo suum fa-
vorem continens votum est acceptatum;
cùm tale relaxandi potestas in generali
concessione non veniat, sed tacitè excepta
intelligatur, Suarez *de Voto cap. 15. n. 10.*
Et cit. Gobat n. 290.

Demum opera, quæ in Jubilæo præ-
scripta sunt, in alia pia saltem aliunde in-
debita & æqualis cum illis valoris opera
commutare: quam tamen potestatem e-
jusmodi confessarius non indiscrimina-
tim cum omnibus: sed cum iis duntaxat,
qui claustrò perpetuò, carcere, captivita-
te, infirmitate aut aliò quoque impedi-
mentò detinentur; & propterea ipsa o-
pera in Jubilæi Bulla expressa, vel eorum
aliquod peragere moraliter, hoc est, sine
notabili aut magna difficultate non valent,
Laiman *Lib. 5. tract. 7. cap. 8. n. 12.* *Et*
cit. Gobat à n. 99.

180. Concedit Jubilæum summus Ponti-
fex solus, ut non solum ex perpetua pra-
xi, sed inde etiam constat; quòd solus
ipse concedere valeat Indulgentiam ple-
nariam, *c. Cùm ex eo 14.* & cæteros favo-
res largiri de Jure possit, *c. Dilectus 15. de*
Temp. Ordin. ubi Glossa V. Permissa,
Innocent. n. 2. Panorm. n. 3. & Sanctarell.
de Jubil. cap. 3. dub. 2. Ab eo autem con-
cedi ordinariè solet annò Sanctò, qui, ut
dictum, hodie est vigesimus quintus: ex-
traordinariè sive extra annum hunc ob
graves & publicas causas, & plerumque
non multò post evectionem ad apicem

181. summi Pontificatùs. Ordinarium sive
anni Sancti Jubilæum inchoatur à Vigilia

Nativitatis Domini sive apertione Portæ
sanctæ, quæ eo die fit ad initium prima-
rum ejus Festi Vesperarum, & durat us-
que ad finem sequentis anni sive ad Vigi-
liam & primas vespèras ejusdem festivi-
tatis anni sequentis, & ipsam portæ san-
ctæ reclusionem: quæ fit ad finem Ve-
sperarum, Navarrus *de Indulg. notab. 246*
& Filliucius *Tract. 8. Q. Q. Moral. n. 250.*
quorum uterque Romæ scripsit.

Neque, ut primò occurfu apparet,
cum hoc pugnat, & Jubilæum usque ad
ipsam Natalis Domini Octavam durare
persuadet; quòd in indictionis Bullis Apo-
stolicis disertè asseratur, id duraturum
usque ad finem anni; quia Jubilæi &, se-
cundùm Dionysium cognomentò Exigu-
um, Ecclesiasticum annum non à Calen-
dis Januariis; sed ad has præcedente Na-
talis Domini festivitate & ipsa istius Vi-
gilia inchoari ipsis Bullis illis insinuat;
cùm his, licet eò, qui Sanctum immediatè
præcedit, annò emanent, eòdem tamen
annò communi imminens Vigilia Nativi-
tatis Domini vocetur Vigilia anni *proxi-
mè venturi*, Baronius *Martyrolog. Cal-
lend. Januarij*, Navarrus *Notab. cit. &*
Gobat. n. 17. Unde DD. isti rectè infe-
runt, eum, qui confessionem & sacram
communione pro Jubilæo peragendam
ultra hujusmodi primas Vespèras & Por-
tæ sanctæ reclusionem, aut in ipsam Na-
talis Domini festivitatem differret, indul-
gentias non lucraturum; quòd cum ipsis
Vespèris & Portæ reclusionem Jubilæi annus
jam sit exactus.

Quoniam verò multi sunt, qui in
anni Sancti Jubileo ad BB. Apostolorum
limina accedere, ut maximè vellent, justà
aliquà causâ impediende, non possunt, i-
psorum etiam animabus paternè consu-
lere volens summus Pontifex omnibus ac
singulis sanctimonialibus, anachoretis &
eremitis, nec non carceratis & infirmis,
qui, lon-

M m m 3

qui, longæ incarcerationis & diuturnæ infirmitatis impedimentis cessantibus, Romam venturi essent, concedere solet; ut, si verè penitentes & confessi pia opera cujusvis statui & conditioni cum Romæ inunctis proportionata, Romæ à Vicario de Urbe, extra eam autem à locorum Ordinariis & superioribus Regularibus præscribenda, peragant, Jubilæi illius indulgentiarum & cæterarum gratiarum participes fieri etiam ipsi possint, juxta Bullam Innocentii X. die 12. Febr. 1650. editam & relatam à cit. Gobat n. 29.

183. Extra urbem pro lucrands Jubilæi Indulgentiis aliquando, ut post annum Sanctum proximè lapsum, duorum: aliquando trium: aliquando unius mensis: communiter, in extraordinariis præsertim Jubilæis, duarum hebdomadarum, quatuordecim; imò apud Laiman cit. cap. 8. n. 7. in Germania nostra & extra hanc etiam apud cit. Palao §. 3. n. 3. & Cottonium Lib. 2. controvers. 12. à n. 16. quindecim dierum à locorum Ordinariis determinandorum spatium concedi consuevit, teste & hanc rem accuratè excutiente laudato Gobat n. 63.

184. Opera in Jubilæi Bullis fere sex præscribuntur. Primum est Visitatio Ecclesiarum, in Urbe quatuor, scilicet BB. Apostolorum Petri & Pauli Basilicarum, S. Joannis & S. Mariæ Majoris Ecclesiarum: quæ à Romanis non tantùm civibus, sed incolis quibuscunque Romæ per longum tempus v.g. per annum degentibus, semel in die per triginta continuos vel interpolatos: à forensibus & peregrinis, per breve tempus ibi morantibus, per quindecim ejusmodi dies sunt obervandæ. Extra Urbem visitandæ sunt Ecclesiæ aut etiam capellæ quatuor vel pauciores, aut etiam una, si Papæ mens, Bullâ expressa, patiatur, ab ordinario loci præscriptæ. Si iste plures v.g. quinque aut sex

designet, non necessariò omnes visitandæ sunt: sed tot obire sufficit, quot præscriptæ sunt Romanis; quòd locorum Ordinarii conditionibus, pro lucrando Jubilæo à Papa præscriptis, aliquas addere non possint, cit. Gobat n. 126.

Alterum, Oratio vocalis & devota, 185. quinque *Pater & Ave*, si, ut aliquando fit, totidem determinatè, vel etiam per aliquod temporis spatium oratio exigatur. Si hoc omnino indeterminatè præscribitur, brevior, imò minimam v.g. Unius *Pater & Ave* sufficere, existimant Suarez de Penit. disp. 52. s. 8. n. 5. & cit. Gobat n. 140. quamvis longior & meritò suadeat uterque. Ea autem Oratio faciendâ est ad intentionem Papæ, v.g. pro exaltatione S. Mariæ Ecclesiæ, extirpatione Hæresum, Christianorum Principum concordia, pro salute Populi Christiani, pro impetranda summo Pontifici gratia ad rectè gubernandam Ecclesiam Universalem, Diana p. 1. trañ. 11. resol. 33. & Card. de Lugo de Penit. disp. 27. n. 65.

Tertium, Confessio Extravag. cit. 186. & Bullis aliis, quibus summi Pontifices indulgentiam Ecclesiis visitantibus largiuntur, si fuerint verè penitentes & confessi. Et iis quidem, qui alicujus peccati mortalis nondum Ecclesiæ clavibus subiecti conscientiam habent, si Jubilæi indulgentias lucrari velint, necessariâ esse confessionem actualem, nec sufficere contritionem etiam Charitate perfectam, cum cit. Navarro notab. 18. docent Bellarm. Lib. 1. de Indulg. cap. 13. & Sanctarell. de Jubil. cap. 14. dub. 2. Ratio est; quia ejusmodi verbis confessio clarè exigitur ut opus injunctum, & non ut mera dispositio; cum Constitutionum Apostolicarum verba accipiendâ sint in propria significatione, c. Intelligentia 6. de V. s. particula autem *Et* propriè accepta significationem habeat copulativam; ut ad ejusmo-

ejusmodi propositionem verificandam utriusque partis per eam copulatam veritas exigatur, l. *Si heredi §. ff. de Condit. instituit.* A talibus autem ipsam confessionem exigendi ratio justissima fuit; quod hominibus sibi consciis peccati mortalis ad lucrandas indulgentias necessaria, & à summis PP. præscripta sit vera pœnitentia: rari autem homines sint, qui veram & ad peccati mortalis deletionem sufficientem pœnitentiam agant, nisi quando volunt confiteri. Quæ licet ita sint, casu tamen, quò semel ritè confessus, antequam cætera opera perficiat, labitur in peccatum mortale, Jubilæi indulgentias lucrari potest, sine nova confessione: dummodo præviâ contritione perfectâ cætera opera compleat in statu Gratia Dei; quia Bulla confessionem ut summum unam præscribit, *cit. Gobat n. 157. cum cit. de Lugo n. 100.* & aliis confessionem non exigens ab eo, qui peccati mortalis conscientiam non habet; quòd Ecclesia, cum præscribit confessionem, eam exigere soleat à consciis peccati mortalis, *c. Omnis 12. ut dictum n. 18.*

Quantumvis etiam Jubilæi Bullæ indulgentiam plenariam largiantur *Contritionis & Confessio*, ad peccatorum tamen etiam lethaliū confessionem non exigunt contritionem perfectam, sed attritionem sufficere, idem rectè adnotavit *n. 155.* quòd Contritionis nomine non raro denotetur imperfecta, & hæc eò intelligatur à Tridentino *Sess. 14. cap. 4.* Tria hæc in Jubilæi anni Sancti. Extra hunc autem præscribi solitorum &

187. Quartum opus est sacra Communio: quam, licet in Bullis Jubilæi anni Sancti non exprimat, ad eam tamen etiam indulgentiæ consecutionem necessariò ob-eundam, supponit Filliucius apud *cit. Gobat. n. 176.* eam in cæteris Jubilæis ita necessariam, docens; ut, qui propter peri-

culum vomitus aut aliud impedimentum Eucharistiam nequeunt sumere, sine eus in alia pia opera commutatione indulgentias non lucentur: atque idcirco, pueros ad S. Communionem facilius Jubilæi, quàm aliò tempore admittendos, præter alios DD. censet Laiman *Lib. 5. tract. 4. cap. 4. n. 3.* Ea autem, licet unica sufficiat: & si Bulla aliud non præscribat, quovis die intra hebdomadas designatas obiri valeat, usu tamen crebriori receptum & consultum etiam est, ut post alia opera jam peracta peragatur, præviâ peccatorum confessione & in statu gratia: qui omnino necessarius est, quando S. Eucharistiæ sumptione præscripta opera complentur.

188. Quintum, Jejunium, tribus diebus, scilicet Feriis IV. & VI. ac Sabbatho, eodem modò cum vel sine abstinentia à lacticiis obeundum, quòd aliorum ab Ecclesia præscriptorum jejuniorum observatio à fidelibus exigi solet. Unde, si Jubilæi indulgentias lucrari velint, triduanum jejunium obire debent etiam pueri & alii, à jejuniorum ab Ecclesia præscriptorum observatione ex qua cunque causa excusati: etsi infirmis, pauperibus, operariis & aliis sine notabili difficultate vel detrimento jejunare non valentibus jejunii loco alia pia opera æquivalentia per viam commutationis injungi possint, *cit. Laiman cap. 8. n. 12. Lezana n. 12. & Gobat n. 210.*

189. Sextum, largitio Eleemosynæ, sive præstatio alicujus ex septem operibus Misericordiæ corporalis; cum enim horum cujusvis præstatio vera eleemosyna sit, & Bullæ Jubilæi eleemosynam generatim præscribant, eorum cujusvis exhibitione conditioni de faciendâ eleemosyna satisfiet ex mente S. Thomæ 2. 2. q. 32. art. 5. Quantumvis autem, cum eleemosyna simpliciter vel *Pro arbitrio* vel

Prout singulis charitas suggererit, præscripta est, quamvis etiam minimam, utilem tamen dare sufficiat, ut *arg. c. Ex parte 18. de Censibus & Reg. In obscuris 30. in 6.* Dianâ & Bonacinâ allegatis, non malè existimat Gobat *n. 219.* casu tamen, quò Bulla *Pro cuiusque facultate* dandam exprimit, eam dandam subdit juxta cuiusque conditionem; ac proinde à Principibus, magistratibus ac divitibus largiorem, quàm à pauperibus sive iis, qui mendicando aut propriis manibus laborando victum quaerunt, erogandam: neque multùm referre, an elemosynam suâ vel alienâ manu quis erogat: dummodo eam erogat de suo.

190. Dubium nunc primò est, an præscripta opera repetens Jubilæi indulgentiam bis aut sæpius lucretur. Ratio dubitandi est; quòd sit beneficium Principis sine ullo cuiusquam præjudicio indulgentiam plenariam largientis ei, qui præscripta opera quovis mense vel hebdomadâ est peracturus: cujusmodi beneficia cum largissimam interpretationem admittant; iteratæ consecutioni indulgentiæ locus erit, si præscripta opera iterentur, ut existimant Rodriguez *Summa Tom. 1. q. 184. n. 14* & Henriquez *Lib. 7. cap. 1. pr. contra citr. Navarrum Notab. 31. n. 36.* Suarez *disp. 57. s. 1. n. 7.* Laiman *cap. 8. n. 8.* & Palao *p. 11. §. 3. n. 4.* & alios: qui, licet pro perpetuarum, sive absolutè & sine ulla temporis determinatione concessarum indulgentiarum assecutione præscripta opera cum iterato earum lucro repeti posse, facillè concedant, id tamen meritò negant de Jubilæi & aliis indulgentiis plenariis temporaneis sive cum temporis præsertim brevis determinatione concessis, ex præsumpta voluntate Papæ, ipsâ certè hujusmodi temporis determinatione indicantis, indulgentiam semel tantùm concedi: & duorum mensiumve mensium

aut hebdomadarum determinationem spectare solam commoditatem fidelium; ut, qui præscripta opera commodè peragere nequeunt uno, ea implere altero tempore possint, ut planè colligitur ex forma concessionis Jubilæi, expressa Bullis Apostolicis indulgentiam cum disjunctione concedentibus iis, *Qui prima hebdomada post publicationem vel in sequenti post eam: Qui in una alterius ex duabus hebdomadâ: Qui in eadem seu immediatè sequenti hebdomada jejunaverint &c.* quibus disjunctivis particulis apertè docemur, indulgentias in altera solùm hebdomade, ac proinde semel duntaxat obtineri. Quò tamen non obstante, laudabiliter ac providè agunt, qui opera præscripta iterant, & mense vel hebdomade utraque peragunt: non ad geminæ, sed ad unius indulgentiæ plenariæ certiorè consecutionem.

Dubium secundò est, an præscripta 191. opera unâ eadèmq; hebdomadâ omnia sint peragenda. Securius & verius etiam est, eadèmq; omnia peragenda; quòd concessio etiam liberalis jure non profit, nisi observetur forma & impleatur conditio eâ requisita, *l. Si cum filius 2. §. 1. Et generaliter 3. ff. de Donat.* Jubilæi autem indulgentia difertè concedatur, omnia opera peragentibus unâ ex duabus hebdomadis designatis; cum Papa his ferè verbis utatur, *Qui Ecclesias designatas visiterint, & feriâ quartâ, sextâ, & Sabbatidò alterius ex duabus hebdomadâ jejunaverint, pariterque sua peccata confessi & sanctissima communionem refecti fuerint, elemosynamque tribuerint &c.* Accedit horum verborum, si ambigua essent, optima interpretatio Consuetudo seu praxis fidelium, opera præscripta sollicitè omnia peragentium in una, & credentium indulgentiam aliter se non consecuturos, *citr. Laiman n. 10. Card. de Lugo disp. 27. n. 205. &c.*

205. & Gobat n. 212. salubriter monens eum, qui, cæteris operibus impletis, unum v.g. jejunium feriæ quartæ omisisset, ut pro indulgentiæ consecutione necessariam istius in aliud pium opus commutationem à confessario petat. Quantumvis autem hæc Opinio securior, & in praxi tenenda sit, oppositam tamen, in iuncto- rum operum aliquâ in prima, reliquâ parte in alia hebdomade peractâ indulgentiam obtineri sustinentem, probabilitate non carere, cum *cit.* Laiman advertit *cit.* Palao §. 3. n. 19.

192. Quantumvis etiam securiorem incedat viam, qui omnia opera exequitur in proprii domicilii vel alio publicati Jubilæi loco, verius tamen indulgentias etiam lucratur is, qui operum parte v.g. Ecclesiarum visitatione in tali loco peractâ, reliqua implet in alio, ad quem v.g. negotiorum causâ se contulit, *cit.* Laiman n. 11. Lugo n. 124. & Gobat n. 89. Ratio est; quia per ipsam præsentiam in loco publicati Jubilæi quilibet in eo existens ad eumque veniens plenariam indulgentiam percipiendi jus acquirit, hoc ipsò; quòd omnibus Jubilæi durantis tempore in eo præsentibus concedatur: quò jure semel quæsitò non privatur per egressum, sed id secum defert, *arg. Reg. Privilegium 7. in 6.* Dummodo tamen in Jubilæi publicati loco obierit vel obeat Ecclesiis ibi designatas: vel, si ad eas accedere nequeat, & in loco, ad quem transit, nullæ sint designatæ, visitationis in aliud pium opus à confessario petat commutationem.

193. Dubium tertio est, an, in iunctis operibus in prima ritè peractis, quis à reservato, secundâ hebdomade commissò, absolutionem & voti eadem editi commutationem consequi denuo possit. Negativam sustinent non pauci; quòd respectu talis Jubilæum finitum & indulgentiæ ob-

tenta jam sit; ac proinde illius obtinendæ occasione indulta à reservatis absolvendi & vota commutandi facultas respectu talis cesset. Sed, sicut benignior, sic verisimilior est affirmativa: quâ omnes ex iis, qui indulgentiæ iteratæ consecutioni locum esse aiunt: & ex iis etiam, qui hoc negant, Palao *cit.* §. 3. n. 6. & alii propugnant. Rationem reddunt; quòd, licet à reservatis absolvendi & vota commutandi facultas concessa sit occasione Indulgentiæ, eam tamen ad hanc eamve lucrandi, quem quisque tenet, modum à summo Pontifice restrictam, non constet; quòd, licet indulgentiæ concessio ob justâ & rationabilis causâ defectum esset nulla, valida tamen foret concessio potestatis absolvendi & commutandi: neque hanc potestatem ad indulgentias restringi fuerit expediens, cum; quia indulgentiæ consecutio, soli Deo nota, homines pro ejus assecutione in iuncta opera peragentes latet; ut propterea opera illa laudabiliter & utiliter repetantur: tum verò; quòd, potestatem illam totò Jubilæi tempore generaliter durare, fidelibus sit valde salutare; atque idcirco, eam perseverare Papam voluisse, meritò præsumatur.

194. Quin eum, qui peccati reservati in confessione Jubilæi tempore peractâ oblitus, ab eòve ob doloris, propositi vel etiam integritatis defectum invalidè absolutus est, ab illo post Jubilæi tempus jam exactum absolvi: & ab eo, qui voti sui oblitus fuit, aut ejus commutationem petere neglexit, commutationem peti postea posse, docent *cit.* Henriquez *cap. 11. n. 4.* Sanctarell. *cap. 13. ndr. 1.* Palao §. 3. n. 9. & Gobat à n. 263. & 308. Ratio est; quòd Jubilæò semel obtentò sive pro ejus consecutione in iunctis operibus impletis acquiratur jus omni tempore eligendi confessarium pro obtinendis iis gratis,

N n n

gratias, quæ tempore Jubilæi obtineri poterant, & obtentæ non fuerunt; quod in Bulla Jubilæi tempus operum executioni duntaxat; non etiam gratiarum perceptioni sit determinatum; sed opera intra præscriptum exequenti hæc sine certi temporis mentione sit indulta.

195. Dubium quartò est de Indulgentiarum & facultatum suspensione istiusque duratione. Cujus resolutio varia est.

Et primò quidem, indulgentias solummodo plenarias durante Jubilæo suspensas, liquet ex *cit. Extravag. Quemadmodum & cit. constitutione Gregoriana*. Unde, partiales suum vigorem retinere, certum est; quòd disertè solas plenarias excipiant Bullæ veteres: à quibus recentiores, indulgentias omnes & singulas excipientes, recipiunt interpretationem; cum, quidquid in posteriori lege non fuerit expressum specialiter, id veterum legum Constitutionumque Regulis relictum, intelligatur ex Rescripto Imp. Theodosii & Valent. l. *Præcipimus* 32. in *fine C. de Appellat. cit. Santarell. cap. 5. dub. 7. Fillucius n. 251. & Lezanan. 5.*

Secundò, ex plenariis etiam exceptæ, nec suspensæ sunt imprimis concessæ Basilicis & Ecclesiis Urbis Romanæ, etiam extra istius moenia sitis; quòd in his cesset finis intentus per suspensionem; ne scilicet fideles à peregrinatione Romana retrahantur, si facultates Romæ propositas domi consequi valeant: qui, cum non cesset respectu Ecclesiarum extra Romam existentium, & habentium communicationem indulgentiarum uni vel pluribus Ecclesiis Romanis indultarum, ipsis communicatio hæc annò Sanctò durante quoad indulgentias non prodest, Zerola in *Praxi Episc. V. Annus sanctus, n. 3. & cit. Gobat n. 41.* Deinde indulgentiæ concessæ per Bullam Cruciatæ; quia istius Bullæ privilegia dantur per modum con-

tractus; cum pro iis pendì debeant duo Regales: privilegia autem ita concessa revocata non intelligantur per clausulam generalem: nec revocari valeant, nisi factâ aliquâ compensatione, *cit. Lezana n. 5. Palao §. 1. n. 10. & Diana p. 1. trab. 11. resol. 97.* Præterea indulgentiæ concessæ pro defunctis, saltem quæ extra Jubilæum applicari nequeunt vivis. Inò etiam, quæ his poterant applicari, saltem ante Jubilæum anni Sancti proximè celebrati, *cit. Laiman n. 3. Palao n. 7. & Gobat n. 47.* Proximò autem Jubilæo etiam has revocatas didicimus post dubitationem & inquisitionem satis diuturnam; quantumvis in his cesset ratio ac finis suspensionis. Demum concessæ pro articulo mortis; has enim etiam suspendi, licet nonnulli asserant, cum aliis tamen verisimiliùs negat *cit. Gobat n. 44.* cum propter summorum PP. duorum declarationem: tum verò; quòd suspensionis ratio ac finis in moribundis omnino cesset.

Tertiò cum indulgentiis plenariis revocantur facultates eligendi confessariù cum potestate absolvendi à reservatis & vota commutandi, plenariæ indulgentiæ acquirendæ, sive ad eam fideles invitandi causâ concessæ: non etiam facultates absolvendi à reservatis &c. quas Regulares & alii per privilegia Apostolica & independenter ab indulgentiis habent, ut ex communi DD. sententia docet & eruditè ostendit *cit. de Lugo disp. 20. n. 145.*

Quartò, ea indulgentiarum & facultatum suspensio inchoatur ab ipsa aptione Portæ sanctæ, & durat usque ad istius reclusionem; quarum illa initio, ista in fine primarum Vesperarum Vigiliæ Nativitatis Domini fit: quæ proinde reclusionem factâ, indulgentiæ, quæ erant suspensæ, omnes statim & sine ulla Papæ innovatione vel confirmatione reviviscunt, *cit. Palao §. 1. n. 13. & Gobat d. n. 50.*

TITU.